

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Viliama Dohňanského, **na neverejnom zasadnutí 30. marca 2016 s verejným vyhlásením rozsudku**, v trestnej veci obvineného **R. W. a spol.** pre trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák., **o dovolaní obvinených R. W. a I. L.** proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. júna 2012, sp. zn. 5To 26/2012, podľa § 386 ods. 1, ods. 2, § 388 ods. 1 Tr. por. zo zistených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., takto

r o z h o d o l :

I. Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. júna 2012, sp. zn. 5To 26/2012, a konaním, ktoré mu predchádzalo.

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanoveniach § 322 ods. 3 Tr. por., § 172 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. **v neprospech obvinených R. W. a I. L..**

Napadnutý rozsudok krajského súdu **sa z r u š u j e.**

Z r u š u j e sa aj rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 10. novembra 2010, sp. zn. 4T 52/2007.

Z r u š u j ú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Banská Bystrica **sa p r i k a z u j e**, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II. Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. **sa obvinení R. W., nar. X. a I. L., nar. X. b e r ú do väzby z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por.**, ktorej začiatok u oboch obvinených **začína plynúť od 30. marca 2016 okamihom prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody** a budú ju **vykonávať v Ústave na výkon väzby v Banskej Bystrici.**

O d ô v o d n e n i e

I.

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 10. novembra 2010, sp. zn. 4T 52/2007, boli okrem ďalších piatich obžalovaných, **uznaní za vinných aj obvinení R. W. a I. L. v bode 1/** z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. **a I. L. v bode 2/** zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v rozsudku.

Za to im boli **uložené tresty odňatia slobody obvinenému R. W.** podľa § 172 ods. 4, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/, § 46 Tr. zák. **v trvaní 21 rokov so zaradením pre jeho výkon podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a obvinenej I. L.** podľa § 172 ods. 4, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j/, § 41 ods. 2, § 46 Tr. zák. **úhrnne v trvaní 21 rokov so zaradením pre jeho výkon podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.** Obom týmto obvineným boli podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. uložené **ochranné dohľady, obom zhodne v trvaní 3 rokov.** Okrem toho

obvinenému R. W. bolo podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložené prepadnutie vecí, ktorých zoznam je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie **obvinení R. W. a I. L.** a to do výroku o vine a treste **s tým, že závery znalcov, čo sa týka množstva vyrobeného metamfetamínu zo zaistených tabliet, ktoré sú zaradené medzi prekurzory, pokladajú za hypotetické a nesprávne pretransformované do skutkovej vety. V tej súvislosti namietali kvalifikačný znak u skutku pod bodom 1/, že spáchali čin vo veľkom rozsahu, pretože podľa nich je otázka vypočítaného rozsahu, ktorý hypoteticky určil kriminalistický a expertízny ústav, je nesprávny.**

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom 26. júna 2012, sp. zn. 5To 26/2012, na podklade týchto odvolaní podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, ods. 3 Tr. por. **zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo vzťahu k obvineným R. W. a I. L. v bode 1/ vo výroku o vine a súčasne zrušil celý výrok o treste.** Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. **uznal za vinných obvineného R. W.** z trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. **a obvinenú I. L.** z trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi § 172 ods. 1 písm. a/, písm. d/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák., spáchaných v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

po tom čo obvinený R. W. od doposiaľ nezistenej osoby zadovážoval prekurzor – tablety efedrín Arsan zaistené v priebehu domovej prehliadky dňa 17. júna 2006, kedy bolo zaistených najmenej 68 000 tabliet, z ktorého množstva je možné vyrobiť 2 400 g metamfetamínu (pervitínu) v hodnote 176 464,1 € až 220 580,2 €, pričom spoločne so svojou družkou obvinenou I. L. na svojej chate č. X. v lokalite zv. J. v katastrálnom území obce V. na príslušnom zariadení a za použitia komponentov vyrábal metamfetamín (pervitín), ktorý je uvedený v druhej skupine psychotropných látok uvedených v Zákone č. 13/2004 Z.z. a po následnom rozvážení na jednotlivé dávky do igelitových sáčkov tieto odovzdával odsúdenému T. M., ktorý ich distribuoval prostredníctvom obžalovaného R. P. tzv. dílerom, ktorí metamfetamín následne predávali ďalším doposiaľ nestotožneným drogovo závislým osobám, pričom takýto postup realizoval odsúdený T. M. i dňa 17. júna 2006, kedy od obvineného R. W. prevzal 5 igelitových sáčkov s obsahom metamfetamínu

v celkovej hodnote 15 414 € až 17 824,37 € v zmysle znaleckého posudku č. 09/07 vo svojom osobnom motorovom vozidle zn. VW Sharan ev. č. L. smerom na R. v obci P., kde bol kontrolovaný a následne zadržaný príslušníkmi polície, pričom obdržané prostriedky z predaja použil obvinený W. opätovne na nákup prekurzorov.

Za to boli odsúdení **obvinený R. W.** podľa § 172 ods. 4, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. **k trestu odňatia slobody na 18 rokov** so zaradením pre jeho výkon podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia a **obvinená I. L.** podľa § 172 ods. 4, § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. **k úhrnnému trestu odňatia slobody na 11 rokov** so zaradením pre jeho výkon podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. **bol im uložený ochranný dohľad, obvinenému R. W. na 3 roky a obvinenej I. L. na 2 roky.** Obvinenému R. W. bol podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený aj trest prepadnutia veci v rozsahu uvedenom v napadnutom rozsudku.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali **dovolanie obvinení R. W. a I. L. prostredníctvom svojich obhajcov z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por.** Zhodne uviedli, že okresný a krajský súd hodnotil dôkazy, ktoré na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí neboli vykonané – neprehran obsah zvukových záznamov hovorov na technickom zariadení ani neboli čítané prepisy záznamov odpočúvaných hovorov a správ v zmysle § 270 ods. 2 Tr. por. a obvinení sa k nim ani nevyjadrovali. Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo neverejnom zasadnutí smie súd prihliadať len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak. Tým došlo k porušeniu zákona v neprospech obvineného, čo konštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku zo 16. januára 2014, sp. zn. 6 Tdo 17/2013. Vo vzťahu k druhému uplatnenému dovolaciemu dôvodu zhodne poukázali na to, že pri prehliadke chaty bolo nesporne zaistených najmenej 68 000 tabliet Efedrin Arsan a že ide o prekurzor, ktorý má svoju hodnotu. Celé trestné stíhanie je však založené na abstraktnej úvahe, že z týchto tabliet je možné vyrobiť metamfetamín v hodnote, ktorá napĺňa pojmové znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty v odseku 4 k § 172 Tr. zák. Hodnota zadržaných tabliet nebola v doterajšom konaní žiadnym spôsobom zisťovaná a 5 igelitových sáčkov s obsahom metamfetamínu malo hodnotu 15 414 € až 17 824,37 € v zmysle znaleckého posudku č. 09/07, čo nie je možné hodnotiť

ako čin spáchaný vo veľkom rozsahu. Pri určení veľkého rozsahu súdy vychádzali zo znaleckých posudkov kriminalistického a expertízneho ústavu a znalkyne RNDr. K..

Obvinený R. W. prostredníctvom obhajcu zadovážil od Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ S. doplnok odborného stanoviska pplk PharmDr. J. Z. z 22. júna 2015 k znaleckému posudku, sp. zn. PPZ-2693-3/KEU-BB-EXP-2006. V ňom uviedol, že schematicky možno ilegálnu výrobu metamfetamínu z efedrinu rozdeliť do troch etáp – extrakcia efedrinu z liekovej formy, ktorá uvedenú látku obsahuje – tablety, ktorá sa vyznačuje jednoduchosťou a možno získať až 90 % látky. Druhou etapou je vlastná chemická premena efedrinu na metamfetamín, pričom dochádza k tzv. stechiometrickej strate a strate chemickou reakciou. Tretia etapa je opäť extrakcia produktu metamfetamínu z reakčnej zmesi. Celkovo sa výťažnosť úspešnej ilegálnej výroby metamfetamínu z efedrinu pohybuje od 50 do 70 % podľa odbornej literatúry. Vybavenie laboratória prispieva k úrovni realizácie technológie a podieľa sa tak na veľkosti výťažku. Remeselná a vedomostná zručnosť jedinca má vplyv na celkovú úspešnosť ilegálnej výroby metamfetamínu z efedrinu, ktorá však nebola predmetom skúmania daného znaleckého posudku, v rámci ktorého bolo skúmanie zamerané výhradne k predloženým stopám a predmetom. **Obvinený súčasne zadovážil doplnok zo 4. decembra 2015 vypracovaný znalkyňou RNDr. V. K. k znaleckému posudku č. 09/07 zo 7. februára 2007.** Z neho vyplýva, že z množstva zaistených 68 362 ks tabliet je možné získať extrakciou pri 90 % výťažnosti 3 076,29 g efedrinu, ako suroviny pre ďalšie spracovanie a chemickou premenou efedrinu na metamfetamín, pri predpokladanej stechiometrickej strate možno získať 2 768,6 g metamfetamínu. Z tohto množstva pri 70 % výťažnosti je možné získať 1 938,02 g metamfetamínu, čo by zodpovedalo pri jednotlivjej dávke á 80,0 mg **24 225 dávkam** v cene 1 938 000 Sk (ak cena za jednu dávku bola v danom čase 80 Sk), resp. 64 329,80 € a pri jednotlivjej dávke á 160 mg by množstvo 1 938,02 g odpovedalo **12 113 dávkam**, v cene 969 040 Sk, resp. 32 166,23 € a pri 50 % výťažnosti je možné získať 1 384,30 g metamfetamínu, čo by odpovedalo pri jednej dávke á 80,0 mg **17 304 dávkam** v cene 1 384 320 Sk (ak cena za jednu dávku bola v danom čase 80 Sk), resp. 45 951 € a pri jednotlivjej dávke á 160 mg by množstvo 1 384,30 g odpovedalo **8 652 dávkam** v cene 692 160 Sk, resp. 22 975,50 €.

Na základe toho obvinení najvyššiemu súdu navrhli, aby vyslovil, že rozsudkom krajského súdu a konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ustanoveniach

§ 322 ods. 3 Tr. por., § 126 ods. 1 Tr. zák. a § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 4 Tr. zák. v neprospech obvinených, zrušil rozsudok tohto súdu a tiež rozsudok okresného súdu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okresnému súdu Banská Bystrica prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor krajskej prokuratúry vo vyjadrení z 18. augusta 2015 k dovolaniu obvinených uviedol, že rozhodnutia súdov prvého a druhého stupňa sú založené na dôkazoch, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom - obvinení nenamietali v odvolacom konaní nezákonnosť prepisov záznamov telekomunikačnej prevádzky. Dôvody uvedené v dovolaní, sú v podstate opakovaním dôvodov, ktoré uvádzali v pôvodnom konaní pred oboma súdmi. Napádajú správnosť a úplnosť zisteného skutku, čo však dovolací súd nemôže skúmať a meniť a dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. **Nie sú splnené uplatnené dovolacie dôvody a najvyššiemu súdu navrhol dovolanie obvinených podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.**

Prvostupňový súd po splnení povinností vyplývajúcich z ustanovenia § 376 Tr. por. predložil dovolanie obvinených spolu so spisom najvyššiemu súdu.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 16. decembra 2015, sp. zn. I. ÚS 355/2015, sa vyslovilo okrem iného aj to, že z princípu kontradiktórnosti konania tiež vyplýva, že **samotný účastník konania musí mať možnosť posúdiť, či a do akej miery je písomné vyjadrenie jeho odporcu (protistrany v súdnom konaní) právne významné, či obsahuje také skutkové a právne dôvody, na ktoré je potrebné z jeho strany reagovať alebo inak je vhodné sa k nemu vyjadriť**; nezáleží pritom, aký je jeho skutočný účinok na súdne rozhodnutie (m. m. vec K. S. proti Fínsku, rozsudok ESĽP z 31. mája 2001; vec F. R. proti Švajčiarsku, rozsudok ESĽP z 28. júna 2001). **Inak povedané, požiadavka „kontradiktórnosti konania“ sa v judikatúre ESĽP chápe skôr formálne, t. j. z jej hľadiska v podstate nezáleží alebo len málo záleží na skutočnom obsahu a význame informácie alebo argumentov predložených súdu.**

Vyjadrenie prokurátora aj s ohľadom na citovaný nález najvyšší súd doručil obom obvineným a ich obhajcom na vedomie s tým, že sa môžu k nemu v určenej lehote vyjadriť, čo však nevyužili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Najvyšší súd ďalej vo veci skúmal existenciu dovolateľom uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak podľa **písmena g/** rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, podľa **písmena i/** rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 382a Tr. por. dovolací súd môže rozhodnúť aj na neverejnom zasadnutí o dovolaní, ak zistí, že dôvody dovolania, ktoré bolo podané v prospech obvineného, sú zjavne preukázané a je zrejmé, že vytykané nedostatky povedú k postupu podľa § 386 a § 388 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ktorý mal byť naplnený tým, že súdy opreli napadnuté rozhodnutia aj o dôkazy, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, lebo nebol prehratý obsah zvukových záznamov hovorov, neboli ani prečítané ich prepisy podľa § 270 ods. 2 Tr. por. a obvinení sa k nim nevyjadrovali.

Z rozsudku prvostupňového súdu na strane 17 a 18 týkajúce sa obvineného R. W. a na strane 34 a 35 týkajúce sa obvinenej I. L. vyplýva, že skutkové zistenia boli zistené aj z prepisov záznamov ITP (č.l. 1618 – 1625, 1702 – 1889) telefónneho čísla X., prostredníctvom ktorého obvinený R. W. udržiaval kontakt so spoluobžalovanými a z prepisov záznamov zo sledovania zo 17. júna 2006 bolo potvrdené jeho stretnutie s T. M., k čomu nemal pripomienky a ani námietky. Obvinený R. W., obdobne ako ostatní obžalovaní (týka sa to aj obvinenej I. L.), nakoľko poznajú obsah prepisov zvukových záznamov netrval na ich prehraní na technickom zariadení podľa § 270 ods. 2 Tr. por. Okrem toho vo vzťahu k obvinenej I. L. súd v rozsudku uvádza, že v rámci listinných dôkazov oboznámil aj návrh

na vydanie príkazu na zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke, príkaz súdu, informácie o telefónnych číslach T-Mobile, Orange a faktúrach Orange na č.l. 3422 – 3523, 4126 – 4161, k čomu nemala pripomienky a ani námietky.

V napadnutom rozsudku krajského súdu (strana 11 – 14) sa konštatuje, že okresný súd vykonal rozsiahle, v danej veci primerané a dostatočné dokazovanie. Z vykonaných dôkazov dospel súd k vcelku správnym skutkovým záverom, až na okolnosti týkajúce sa rozsahu trestnej činnosti vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ a s tým súvisiace kvalifikačné znaky základnej skutkovej podstaty u obvinenej L.. Obhajoba oboch obvinených bola vyvrátená domovou prehliadkou a iných priestorov, stermi z predmetov a rúk obvinenej, znaleckými posudkami, svedeckými výpoveďami, zaznamenanými správami a rozhovormi z odposluchu mobilnej telefónnej stanice obvineného R. W., čo bližšie v rozsudku rozviedol. Obvinená I. L. nebola odpočúvaná a nebolo u nej preukázané, aby sa podieľala na obstarávaní prekurzorov a distribúcií drog. Dôkazy ju však usvedčovali z podielu na výrobe drog, čo vyplýva aj jej nájdená DNA na jednom zo sáčkov obsahujúcich voľné tablety a v steroch z rúk.

Na potvrdenie uvedeného najvyšší súd poukazuje na zápisnicu z hlavného pojednávania 2. decembra 2009 (č.l. 4845 – 4847) v konaní pred prvostupňovým súdom, z ktorej je zrejmé, že **so súhlasom všetkých procesných strán**, teda aj oboch obvinených – dovolateľov, boli prečítané, okrem iného i prepisy záznamov telekomunikačnej prevádzky a informácie o telefónnych číslach zo zväzkov III. – XIII. na č.l. 511 – 547, 572 – 1040, 1165 – 1404 – 1473 – 1478, **1702 – 1889 (týka sa najmä obvineného R. W.)**, 1974 – 2064, 2096 – 2206, 2265 – 2301, 2482 – 2612 – 3338, 4845 – 4848, po čom všetci obžalovaní, vrátane oboch obvinených prehlásili (č.l. 4849), že si vyhradujú vyjadriť sa k týmto prepisom až po dokazovaní podľa § 270 ods. 2 Tr. por., teda po prehratí CD, z ktorých sú prepisy zhotovené. **Na ďalšom hlavnom pojednávaní 10. novembra 2010 (č.l. 4934 - 4935) okrem iného i obaja obvinení prehlásili, že nakoľko poznajú obsah prepisov zvukových záznamov netrvajú na ich prehratí na technickom zariadení a súčasne k predtým prečítaným prepisom nemali žiadne pripomienky a ani ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.**

Najvyšší súd na podklade uvedeného mal bezpečne preukázané, že obvinenými dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. nebolo naplnený. Tvrdenie obvinených v tomto smere nebolo potvrdené obsahom spisu, ale ani odôvodnením napadnutých

rozhodnutí, pričom **v odvolaní túto skutočnosť ani nenamietali, prvý krát tak urobili až v dovolaní.** Aj v dôsledku toho by dovolanie iba z tohto dovolacieho dôvodu muselo byť odmietnuté v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. s poukazom na § 371 ods. 4, ods. 7, § 385 ods. 1 Tr. por.

Obvinení však uplatnili aj ďalší dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Ohľadne neho argumentovali, že rozsah získanej drogy ustálenej znaleckým dokazovaním bol nesprávny v ich neprospech, čo namietali už v odvolacom konaní.

V dovolacom konaní najvyššiemu súdu na podporu tohto dovolacieho dôvodu predložili aj doplnky k znaleckým posudkom. Z nich predbežne, bez akéhokoľvek dokazovania (dovolací súd dokazovanie vykonáva iba výnimočne § 379 ods. 2 Tr. por.) vyplýva, že množstvo drogy a jej hodnota by bola podstatne nižšia než to súdy prvého a druhého stupňa ustálili v pôvodnom konaní na podklade ním vykonaného dokazovania. **Pritom už krajský súd, vzhľadom na odvolacie námietky obvinených ohľadne množstva získanej drogy a jej hodnoty mal na túto skutočnosť reagovať doplnením dokazovania.** Z doplnkov k znaleckým posudkom totiž vyplýva, že **pri stanovení množstva drogy nebola zisťovaná remeselná vedomosť a zručnosť obvineného, ale zrejme ani úroveň vybavenia laboratória,** čo má vplyv na celkovú úspešnosť ilegálnej výroby metamfetamínu z efedrinu. Okrem toho množstvo a hodnota drogy bola ustálená za podmienky, že zo zaisteného prekurzoru – tabliet je možné vyťažiť až 90 % drogy – pervitínu. **Ide teda o maximum, lebo ide o jednoduchý extrakčný proces, k čomu by bolo potrebné nielen kvalitné vybavenie laboratória ale aj erudovanosť osoby realizujúcej extrakčný proces.** V doplnkoch k znaleckým posudkom znalci totiž pripustili, s ohľadom na vybavenosť ilegálneho laboratória, vedomostnú a remeselnú zručnosť páchatel'a, že výťažnosť sa môže pohybovať podľa literatúry od 50 % do 70 %.

Druhostupňový súd pri ustálení rozsahu činu síce správne poukázal na to, že podľa súdnej praxi treba vychádzať z hodnoty drogy pre páchatel'a priaznivejšej. Ide o zásadu v pochybnostiach v prospech páchatel'a. Podľa nej ak vykonané a vyhodnotené dôkazy pripúšťajú dve ničím nespochybnené alternatívy, treba vychádzať z tej, ktorá je pre páchatel'a priaznivejšia a to nielen pokiaľ ide o hodnotu, ale aj o množstvo. V danom prípade krajský súd mal zistené, že z prekurzora v podobe tabliet je možné vyrobiť 2 400 gramov metamfetamínu v hodnote 176 464,1 až 220 580,2 Eur (správne malo byť uvedené

220 580,23) a päť igelitových sáčkov s obsahom metamfetamínu malo hodnotu 15 414 až 17 824,37 Eur (správne malo byť uvedené 17 824,47), preto mal v skutku uviesť iba minimálnu hodnotu a nie celé rozpätie.

Pritom znalkyňa v znaleckom posudku – č.l. 3912, zväzok 11 ku skutku pod bodom 1/, ktorý potvrdila aj vo výpovedi pred súdom, okrem iného uviedla, že zo zadržaných tabliet v počte 68 362 kusov (stopa č. 36), kde po analytickom postupe z reakčnej zmesi pri uvažovanej 90 % výtlačnosti možno získať 2 491,94 g = 2 491 940,0 mg metamfetamínu ako výsledného produktu, z ktorého bolo možné vyrobiť **33226 dávok** á 75 mg, resp. **15 575 dávok** á 160,0 mg., ktorých celková hodnota sa môže pohybovať od 2 658 080 Sk (88 232 Eur) do 3 322 600 Sk (110 290 Eur), resp. od 1 246 000 Sk (41 359 Eur) do 1.5575 Sk (správne malo byť 1 557 500 Sk, 51 699 Eur). Ďalej znalkyňa uviedla k stope č. 26 – päť kusov polyetylénových vrecúšok s obsahom kryštalického prášku svetlohnedej farby celkovej hmotnosti 5,32 g = 5 320,0 mg a priemernou koncentráciou metamfetamínu hydrochloridu v 79,54 %, čo predstavuje **71 dávok** á 75,0 mg za cenu 5 672 Sk (188 Eur) až 7 100 Sk (235 Eur), resp. **33,25 dávky** á 160 mg za cenu 2 660 Sk (88 Eur) až 3 325 Sk (110 Eur). V závere tohto posudku na č.l. 3915 – 3916 je konštatované, že zadržané látky boli v koncentrácii okolo 85 – 90 %, **uvádzaná suma sa môže pri distribúcii zdvojnásobiť**, nakoľko je veľký predpoklad „riedenia“ vyrobenej substancie na polovičnú koncentráciu. **V roku 2002 bola priemerná cena pervitínu (napr. v Českej republike) relatívne stabilná a pohybovala sa vo výške 32 eur (964 Sk) za gram pri priemernej čistote na maloobchodnej úrovni sa udávala v hodnote 40 %**. Za základ bol teda braný dvojnásobok ceny za jednu dávku, ktorá prekračuje maximálnu cenu na čiernom trhu. Teda **33226 dávok** vynásobila hodnotou jednej dávky sumou 5,3 a 6,6 Eur. **Vo výpovedi (č.l. 4716 súdneho zväzku) navyše konštatovala, že ňou vypočítané hodnoty sú iba v teoretickej rovine, ak uvažovala o maximálnej 90 % výtlačnosti zo 68000 kusov tabliet metamfetamínu o hmotnosti 2491 g a z toho vyrobených obvyklých jednorazových dávok. Pri menej skúsenom „varičovi“ by mohla byť výtlačnosť aj nižšia.**

Národná protidrogová jednotka vo vyjadrení na č.l. 3921, zväzok 11 uviedla, že u obvineného R. W. z metamfetamínu o celkovej hmotnosti 2497,26 g s obsahom priemernej účinnej látky 84,77 % bolo možné urobiť **33297 obvykle jednorazových dávok** (jedna dávka v priemere 300 Sk, 9,9 Eur) o celkovej hodnote 9 989 100 Sk (331 577 Eur).

Z uvedeného potom vyplýva aj to, že 2400 g metamfetamínu malo v dobe skutku, ak cena za jeden gram sa pohybovala okolo 32 Eur, celkovú hodnotu 76 800 Eur, resp. ak cena za jednu obvyklú dávku (500,0 mg) bola okolo 9,9 Eur, potom celková hodnota 33 226 dávok drogy (2400 g) bola 328 937 Eur.

Okresný ani krajský súd sa s týmito rozdielnymi výsledkami vôbec nezaoberali. Ak by bola zohľadnená cena za jednu dávku iba vo výške 2,65 Eur, potom by hodnota 33 226 dávok bola len 88 048,9 Eur. **Vydelenie hmotnosti celkove zaistenej drogy 2400 g počtom jednotlivých dávok 33 226 dáva hodnotu 0,0722 g.** Vyvoláva to silné pochybnosti, ako mohli obaja obvinení z technického hľadiska reálne namerať a nariadiť do koncentrácie spôsobilej ešte nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka (§ 130 ods. 5 Tr. zák.) takéto nepatrné množstvo bez príslušného zariadenia.

Krajský súd, okrem uvedeného bližšie neskúmal či hodnota drogy bola znalecky správne stanovená, či bolo pritom zohľadnené najnižšie množstvo získanej drogy a najnižšia cena, za akú sa dala droga na čiernom trhu predáť. **Napriek uvedeným pochybeniam a pri nedostatočnom dokazovaní a vyhodnotení napadnutý rozsudok vo vzťahu k obom obvineným podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/, ods. 3 Tr. por. zrušil vo výroku o vine v bode 1/ a celý výrok o treste.** Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozsudkom upravil skutok v bode 1/ a zmenil jeho právnu kvalifikáciu v prospech obvinenej I. L. tým, že vypustil písmeno c/ v odseku 1 § 172 Tr. zák., u obvineného R. W. právna kvalifikácia tohto skutku ostala nezmenená. **Sprísnil však kvalifikáciu tohto skutku, keď uznal obvinených za spolupáchateľstva k tomuto skutku, hoci odvolanie nebolo podané v ich neprospech.** Obvineným uložil miernejšie tresty odňatia slobody, výraznejšie u obvinenej I. L., u ktorej zmiernil aj spôsob výkonu tohto trestu zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia a uložením miernejšieho ochranného dohľadu na 2 roky. Ochranný dohľad obvinenému R. W. uložil v trvaní 3 rokov a uložil mu aj trest prepadnutia vecí v rozsahu ako prvostupňový súd. **Vo výrokovej časti, rovnako ako aj okresný súd, opomenul uviesť znenie ustanovenia § 60 ods. 6 Tr. zák., že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.**

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného

na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i v ich súhrne **nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.**

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. účinný v čase spáchania skutku (17. júna 2006) škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 8 000 Sk (266 Eur). Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy (80 000 Sk, 2 660 Eur). Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy (800 000 Sk, 26 600 Eur). Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy (4 000 000 Sk, 133 000 Eur). **Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.**

Podľa § 126 ods. 1 Tr. zák. **pri určení výšky škody sa vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a v mieste činu obvykle predáva.** Podľa odseku 3 tohto ustanovenia ak nemožno určiť výšku škody alebo ujmy ani jedným zo spôsobov podľa odsekov 1 a 2 alebo **ak sú vážne pochybnosti o správnosti výšky škody alebo takto určenej ujmy, určí sa jej výška na podklade odborného vyjadrenia alebo potvrdenia právnickej osoby, ktorej pôsobnosť alebo predmet činnosti poskytuje záruku objektívnosti určenia škody alebo ujmy; inak sa výška škody určí na podklade znaleckého posudku.**

Podľa § 130 ods. 5 Tr. zák. **návykovou látkou sa na účely tohto zákona rozumie alkohol, omamné látky, psychotropné látky a ostatné látky spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti alebo sociálne správanie.**

Podľa § 135 ods. 1 Tr. zák. **prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora pre vlastnú potrebu sa rozumie mať neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac trojnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu.**

Obvyklou jednorazovou dávkou drogy na použitie pre osobnú spotrebu možno definovať ako jednu takúto priemernú dávku užívateľa v množstve ovplyvňujúcom jeho psychiku, ovládanie alebo rozpoznávacie schopnosti alebo sociálne správanie po jej užití

bez toho, aby došlo k vážnemu ohrozeniu zdravia alebo života takéhoto užívateľa drogy. Vzhľadom na značnú kvantitu rôznych drog, ale aj ich kvalitu, bude na ustálenie tohto pojmu v konkrétnom prípade nevyhnutné zabezpečenie odborného vyjadrenia alebo znaleckého posudku.

Podľa § 135 ods. 2 Tr. zák. **prechovávaním** omamnej látky, **psychotropnej látky**, jedu **alebo prekurzora pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu** sa rozumie **mať neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu** omamnú látku, **psychotropnú látku**, jed **alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre vlastnú potrebu.**

Podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ Tr. zák. kto **neoprávnene vyrobí, kúpi, predá, alebo prechováva po akúkoľvek dobu** omamnú látku, **psychotropnú látku**, jed **alebo prekurzor**, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 172 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. odňatím slobody na dvadsať rokov až dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel' potrestá, **ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu.**

Okresný i krajský súd **pri stanovení rozsahu činu** vychádzali z údajov z poskytnutých KEÚ PZ prameňoch zo zaužívanej praxe, v ktorej KEÚ PZ postupuje spravidla tak, že zo zaisteného množstva psychotropnej látky a jej koncentrácie vypočíta množstvo absolútnej psychotropnej látky, z ktorej potom stanoví počet jednotlivých obvykle jednorazových dávok a následne NPJ na základe počtu týchto dávok a ceny jednotlivých dávok stanoví finančné vyjadrenie hodnoty psychotropnej látky.

Uvedené však nemá oporu v zákone ani vo vykonaných dôkazoch. **V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na to, že ustanovenie § 135 ods. 2 Tr. zák. je interpretačné ustanovenie výlučne iba pre výklad pojmu prechovávanie psychotropnej látky pre vlastnú potrebu vo väčšom množstve uvedený v § 171 ods. 2 Tr. zák.,** čo predstavuje najviac **desaťnásobok obvykle jednorazovej dávky pre osobnú spotrebu.** V posudzovanej veci sú obaja obvinení stíhaný pre § 172 Tr. zák. a z vykonaného dokazovania vyplýva, že **nemali v úmysle zaistený metamfetamín držať, či prechovávať pre vlastnú spotrebu, ale ho chceli ďalej predávať.** Citované ustanovenie piatej hlavy prvej časti Trestného

zákona pri výklade pojmov Trestného zákona navyše hovorí **o množstve psychotropnej látky a nie o množstve absolútneho metamfetamínu či koncentrácii účinnej látky**, o čo sa opiera KEÚ PZ.

Doteraz vykonaným dokazovaním sa preukázalo, že obaja obvinení zaistenú psychotropnú látku a prekursor nemali pre vlastnú potrebu, **nie je možné použiť pri stanovení počtu obvykle jednorazových dávok v rozsahu stanovenom v § 172 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. ustanovenie § 135 ods. 2 Tr. zák.**, pretože pojem uvedený v tomto ustanovení, t.j. vo väčšom množstve nie je totožný s pojmami uvedenými v § 172 ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. c/ alebo ods. 4 písm. c/ Tr. zák.

Z ustanovenia § 125 ods. 1 Tr. zák. veta posledná totiž jednoznačne vyplýva, **aký postup sa má zvoliť pri zisťovaní, či bol alebo nebol naplnený pojem väčšieho, značného alebo veľkého rozsahu trestného činu.**

Rovnako aj interpretačné pravidlo uvedené v § 126 ods. 1 veta prvá Tr. zák. **stanovuje presný spôsob na určenie výšky škody, pri ktorej sa vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a mieste činu obvykle predáva.**

Z toho je zrejmé, že ak ide o vec, ktorej držba je ilegálna a je predmetom obchodovania na čiernom trhu, pri stanovení rozsahu činu, resp. hodnoty psychotropnej látky, ktorá je primárne určená na takýto trh, **je potrebné vychádzať z cien na tomto trhu v období spáchania trestného činu, so zohľadnením miestnych špecifik tohto trhu ako aj zistenú prax koncových konzumentov psychotropných látok.**

Drogovou problematikou na území Slovenskej republiky sa už od roku 2004 komplexne zaoberá Národné monitorovacie centrum pre drogy, ktoré je národným zastúpením špecializovanej európskej agentúry European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction (*d'alej len „EMCDDA“*), monitorujúcim situáciu v oblasti psychotropných látok na národnej úrovni s cieľom priamej a pravidelnej výmeny oficiálnych informácií o drogách vyžadovaných EMCDDA.

Národné monitorovacie centrum pre drogy získava z národných zdrojov (NPJ, KEÚ PZ) relevantné, spoľahlivé a porovnateľné informácie, ktoré sa týkajú všetkých stránok

drogového fenoménu a každoročne pre EMCDDA vypracováva Národnú správu o stave drogových závislostí a kontrole drog v Slovenskej republike (*d'alej len „správa“*). **V národnej správe za rok 2006 je konštatované, že pohyb cien smerom nadol bol zaznamenaný aj v prípade pervitínu. Užívatelia pervitínu nakupovali, podľa údajov NPJ ÚBOK PPZ, v roku 2006 dávku pervitínu za 200 – 500 Sk, čím sa spodná cenová hranica znížila o rovných 100 Sk, v porovnaní s rokom 2005 (300 – 500 Sk/ dávka). Dôvodom bola najmä jednoduchá dostupnosť; výroba pervitínu je relatívne jednoduchá a nevyžaduje si žiadne nákladné zariadenia. Tiež je pomerne jednoduché získať prekurzor – efedrín potrebný na jeho prípravu (pozri tiež kap. 10.1.2 – Záchyty a ponuka drog).**

Dovolací súd dospel preto k záveru, že v prípade posudzovania trestnosti trestného činu podľa § 172 Tr. zák. je nutné pri stanovení rozsahu činu postupovať v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. Pritom je potrebné vychádzať nielen z minimálnej výšky ceny, za ktorú bolo možné zaistenú psychotropnú látku, alebo prekurzor predat' na čiernom trhu v období spáchania trestného činu a v mieste, kde bol trestný čin spáchaný, ale tiež zo špecifik čierneho trhu a praxe koncových konzumentov návykových látok, ako to ustanovuje § 126 ods. 1 veta prvá Tr. zák.

Všetky uvedené údaje sú pritom zadokumentované v správach Národného monitorovacieho centra pre drogy za príslušný rok, ide o verejne prístupné dokumenty **a ich znalosť zo strany súdu je pri posudzovaní rozsahu trestného činu podľa § 172 Tr. zák. pre správnu aplikáciu hmotnoprávneho ustanovenia § 126 ods. 1 veta prvá Tr. zák. je nevyhnutná.**

Pre úplnosť treba dodať, že metodika používaná KEÚ PZ má svoje opodstatnenie pri posudzovaní trestnosti trestného činu podľa § 171 Tr. zák., kedy pojem „obvykle jednorazová dávka“ používaný KEÚ PZ vychádza z interpretačného ustanovenia § 135 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Na nesprávnosť použitia metodiky KEÚ PZ v prípade posudzovania trestnosti trestného činu podľa § 172 Tr. zák. a z toho vyplývajúce absurdné výsledky však už od roku 2010 poukazuje i rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky (viď uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 13. mája 2010, sp. zn. 4To 65/2010, obdobne porovnaj

uznesenie Krajského súdu v Trnave z 20. mája 2010, sp. zn. 6To 59/2009). **Výsledkom jej použitia sú: neprimeraný vysoký počet jednotlivých dávok, neprimerane malý obsah účinnej látky v jednej dávke a neprimerane vysoká cena drogy, ktoré nezodpovedajú podmienkam existujúcim na čiernom trhu.**

Ak sa v posudzovanej veci vychádza z predložených údajov a spornej metodiky, a vydedia sa cenové hodnoty metamfetamínu na čiernom trhu (220 580,23 + 17 824,34), 238 404,57 Eur ustálené súdmi, množstvom zaisteného metamfetamínu, teda 2400 gramu, výsledkom je cena **99,335 Eur za jeden gram metamfetamínu**, čo niekoľkonásobne prevyšuje cenu metamfetamínu uvádzanú NPJ i Národným monitorovacím centrom pre drogy, ba dokonca sa takmer rovná najvyššej cene kokaínu, ako najdrahšej omamnej látky dostupnej na čiernom trhu v Slovenskej republike, ktorého gram sa v roku 2006 predával maximálne za 99,581 Eur.

V posudzovanej veci síce možno na základe skutkovej vety ustálenej vo výroku o vine prvostupňového a druhostupňového rozsudku dospieť k záveru o naplnení formálnych znakov obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák., ale vzhľadom na už vyjadrené treba uviesť, že tento záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Dovolací súd pripomína, že určenie rozsahu trestného činu nemení totožnosť skutku, iba individualizuje škodlivý následok trestného činu, ktorý nastal, resp. mal nastať na záujme chránenom Trestným zákonom. **Správne určenie rozsahu trestného činu (v súlade s § 125 Tr. zák. a § 126 Tr. zák.) je pritom nevyhnutnou podmienkou pre správnosť právnej kvalifikácie zisteného skutku.** V prípade obvinených R. W. a I. L. pre stanovenie rozsahu činu bol nespochybniteľne použitý postup na základe metodiky KEÚ PZ (§ 135 ods. 2 Tr. zák.), ktorý nemá oporu v zákone. **Došlo preto k porušeniu práva obvinených na spravodlivý proces, ako na to správne poukázali obaja obvinení už v odvolaní a tiež v dovolaní.**

Podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení protokolov č. 11 a 14 s dodatkovým protokolom a protokolmi č. 4, 6, 7, 12 a 13 (*d'alej len „Dohovor“*) upravujúceho právo na spravodlivé súdne konanie, **každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho**

občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Dovolacie konanie nestojí mimo rámca práva na spravodlivé súdne konanie (spravodlivý proces) garantovaného článkom 6 dohovoru. Podstata práva na spravodlivý proces spočíva v oprávnení každého reálne sa domáhať ochrany svojich práv na súde a v povinnosti súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby uplatneným právam bola poskytnutá ochrana v medziach zákonov. **Právo na spravodlivý proces pritom nespočíva len v práve domáhať sa súdnej ochrany, ale túto aj dostať v zákonom predpokladanej kvalite.**

Podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky **medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.**

Pokiaľ ide o prostriedky, pomocou ktorých chcú členské štáty Rady Európy vyhovieť požiadavkám Dohovoru, či vo všeobecnej rovine alebo v konkrétnom prípade na základe rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu (ďalej len ESĽP⁴) platí, že štáty majú pri ich výbere úplnú voľnosť (viď napr. *Belilos proti Švajčiarsku*, rozsudok ESĽP z 29. apríla 1988, ods. 78).

Tým, kto by mal na vnútroštátnej úrovni aplikovať Dohovor pritom nemusí byť vždy zákonodarný orgán. V rozpore s Dohovorom totiž nemusí byť nutne samotný text zákona, ale iba jeho určitá interpretácia zvolená orgánom povolaným k jeho aplikácii. Pokiaľ v posudzovanej veci v rozpore s Dohovorom interpretoval ustanovenia zákona okresný a krajský súd, najefektívnejšie môže zabezpečiť s Dohovorom súladnú aplikáciu právnych predpisov práve Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorého rozhodnutím i právnym názorom sú sudy nižších stupňov viazané.

Rešpektovaním týchto pravidiel dovolací súd napriek tomu, že v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, poukazuje na skutočnosť, že v dôsledku vyjadreného došlo k porušeniu zásad spravodlivého procesu.

Pri správnej aplikácii hmotnoprávneho ustanovenia § 126 ods. 1 Tr. zák. okresný aj krajský súd by dospeli k nižšiemu rozsahu činu v skutku pod bodom 1/, napr. pri 50 % výťažnosti zo zaistených tabliet, kde by bola hodnota metamfetamínu pod hranicou veľkého rozsahu, čo by sa premietlo do miernejšej právnej kvalifikácie a uloženia miernejšej sankcie. Uložený trest odňatia slobody v trvaní 18, resp. 11 rokov, je preto trestom prísnejším, čo je v rozpore s Dohovorom. To by nesporne zásadným spôsobom ovplyvnilo postavenie obvinených, ako to má na mysli ustanovenie § 371 ods. 5 Tr. por. a ako sa toho obvinení v odvolaní domáhali. Na základe toho najvyšší súd má za to, že obvinenými uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. naplnený bol.

Krajský súd po zrušení rozsudku okresného súdu rozhodol bez vykonania dokazovania vo verejnom zasadnutí (č.l. 5173), čím anuloval celé konanie pred krajským súdom a stratil zákonný podklad pre svoje rozhodnutie. Rozsudok prvostupňového súdu totiž zrušil aj pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení, resp. pre pochybnosti o správnosti skutkových zistení, ktorých objasnenie si vyžadovalo dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy a následne sám skutkovú vetu a jeho právnu kvalifikáciu pozmenil.

V zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. totiž **odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.**

Najvyšší súd, ako súd dovolací postupom podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. po zistení **dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 322 ods. 3 Tr. por., § 172 ods. 1, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. v neprospech obvinených R. W. a I. L.** napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil. Zároveň zrušil aj rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica z 10. novembra 2010, sp. zn. 4T 52/2007 a všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. V zmysle § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Banská Bystrica prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K zrušeniu prvostupňového rozsudku a prikázaniu veci na nové rozhodnutie došlo preto, že k vytýkaným nedostatkom došlo už v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku krajského súdu.

Prvostupňový súd je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo veci dovolací súd a je povinný vykonať dôkazy na zistenie skutkového stavu veci, tieto dôkazy dôsledne vyhodnotiť a v rozhodnutí sa s nimi náležite vyrovnáť tak, ako to predpokladajú ustanovenia Trestného poriadku a Trestného zákona.

II.

Podľa § 380 ods. 2 Tr. por. ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe. Podľa odseku 3/ tohto ustanovenia dĺžka trvania väzby podľa odseku 1 alebo 2 sa posudzuje samostatne a nezávisle od väzby v pôvodnom konaní. Pritom je viazaný dôvodmi väzby v zmysle § 71 ods. 1 Tr. por.,

Zo spisu okresného súdu najvyšší súd zistil, že obvinený R. W. bol vo väzbe od 17. júna 2006 do 10. novembra 2007 a od 29. mája 2012 do 26. júna 2012 a obvinená I. L. bola vo väzbe od 10. októbra 2006 do 10. novembra 2007 a od 3. júna 2012 do 26. júna 2012, kedy obaja obvinení nastúpili do výkonu trestu odňatia slobody uložený im napadnutým rozsudkom krajského súdu. Do dňa rozhodovania dovolacieho súdu obvinení z doposiaľ uložených trestov odňatia slobody vykonali, R. W. 5 rokov, 2 mesiace a 24 dní a I. L. 4 roky, 10 mesiacov a 27 dní.

Z doposiaľ vykonaných dôkazov vyplývajú také skutočnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že skutok pod bodom 1/ napadnutého rozsudku, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchali obaja obvinení a z ich konaní vyplýva dôvodná obava, že ujdú alebo sa budú skrývať, aby sa tak vyhli trestnému stíhaniu alebo trestu a hrozí im vysoký trest a že by mohli pokračovať v trestnej činnosti, za ktorú sú trestne stíhaní. Dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. sú tým naplnené a to aj z toho dôvodu, že obvinení sa mali dopustiť obzvlášť závažného zločinu a naliehavosť týchto dôvodov väzby je vysoká. Preto oboch

obvinených zobrať do väzby 30. marca 2016 a táto začne plynúť okamžikom ich prepustenia z výkonov trestov odňatia slobody, ktoré boli týmto rozsudkom zrušené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. marca 2016

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová